

Politiker, at han ved af Erfaring, at sligt lønner sig dog næppe i Længden. Men jeg forstaar godt det ærede Medlems Iver. Thi naar som helst der siges et eller andet, der er mindre behageligt for den nuværende Regering, styrter han frem for at skærme den med sit Skjold. Til denne Regering nærer han en øm Kærlighed, maaske ikke en saa lidenskabelig Elskov som til dens Forgænger; den Gang vare hans Følelser saadanne, at de kun kunde udtrykkes ved et Kys. Men ogsaa over for Efterfølgerne nærer han saa megen Æmhed, at han ikke kan taale at se dem angrebne.

Det ærede Medlem og andre med ham sige dernæst, at det, man er i Færd med at gøre her, er et skæbnsvangert Skridt. „Hvorfor vil Folketinget forlade den Vej, som har været fulgt i de foregaaende Aar? Hvorfor ikke ganske simpelt sende Toldloven op til Landstinget og lade Brændevinsloven blive liggende som hidtil? Det er ganske forkert, hvad Folketinget nu gør.“ Ja, naturligvis er det forkert. Hvad som helst Folketingets Flertal end vilde gøre, saa vilde det være forkert. Hvis vi havde gjort noget andet, hvis vi havde gjort netop det, som nu anbefales os, saa havde det været det eneste, vi ikke skulde have gjort. Men heldigvis er der endnu ikke gaaet saa lang Tid, at vi allerede skulde have glemt, hvorledes denne Sag er kommen til at foreligge. Den 15de Februar blev der afgivet af det Udvalg, som i Landstinget behandler de direkte Skattelove, en Indstilling, hvori det udtales, at man maa kræve, at samtidig med, at de direkte Skattelove optages til Forhandling, skulle de tvende andre Skattelove bringes til Afgørelse. Udvalgets Flertal siger, at det kan ikke antage, at det vilde være stemmende med Landstingets Ønsker, saalænge Stillingen med Hensyn til de indirekte Skattelove henstaar uafgjort som for Tiden, at tage de direkte Skattelove under Behandling. Og Indstillingen slutter med et Forslag om, at Tinget skal udtale, at saa længe de indirekte Skatteloves Fremme henstaar uafgjort, vil Tinget ikke tage de direkte Skattelove under Behandling. Disse Udtalelser synes at være klare og tydelige. Man ønsker begge de indirekte Skattelove afgjorte; det er ikke den ene, man taler om, men begge. Men hvis der skulde kunne være nogen Tvivl om Forstaaelsen, maa man sammenholde denne Indstilling med Udtalelser, der samtidig fremkom i Regeringspartiets Presse. Ingen skal nu være villigere end jeg til at erkende, at man maa være meget forsigtig med at tillægge

Udtalelser i Bladene nogen Vægt. De skrives for største Delen af inkompetente Mænd, som ere uden Ansvar og ofte ganske uden Kendskab til det, de skrive om. Men alligevel er det dog saaledes, at i Partiernes Hovedorganer vil man, naar der foretages et eller andet mere betydningsfuldt Skridt, i Reglen finde et Udtryk for, hvad der er Tanken med den trafte Beslutning, og det kan undertiden blive nødvendigt at ty til Pressen for at finde de supplerende Kommentarer til de Skridt, der foretages. I det foreliggende Tilfælde vare Kommentarerne i Regeringspressen ganske tydelige og overensstemmende. Det hed saaledes: Ved det Skridt, Landstinget nu har gjort, er Reformpartiet sat op i en Krog. Nu hjælper der ikke længere nogen „kære Mor“. Nu skal Reformpartiet ud med, om det vil vedtage en Brændevinsskat eller ej, og hvis Reformpartiet ikke vil svare bestemt derpaa, vide vi, at det er ikke andet end Udflytter, og saa har Folketinget Skylden, hvis der ikke bliver noget af de øvrige Skattelove. Det blev fremstillet som den mest glimrende taktiske Bevægelse, der saaledes var gjort fra Landstingets Side, det var et Skridt, der antagelig vilde berede Reformpartiet de allerstørste Vanskeligheder. Thi, sagde man, det, Reformpartiet allersidst vil gøre, er at give et bestemt Svar, ja eller nej. Kort efter blev det bekendt, at der var indtraadt en Meningsforskel mellem det ærede Medlem for Slagelse (Køedt) og det øvrige Reformparti, og at det ærede Medlem var traadt ud eller stod i Begreb med at træde ud af Partiet. Saa hed det i Regeringspressen — pludselig blev dette ærede Medlem denne Presses Helt, et af Folketingets mest beundrede Medlemmer, hvad han ikke altid tidligere havde været —: Hvad mon Grunden kan være? Grunden er naturligvis den, at Reformpartiet vil følge samme Taktik som hidtil, vil paa ny sende Toldloven op til Landstinget og beholde Brændevinsloven. Men en saadan umulig Farce vil det ærede Medlem for Slagelse naturligvis ikke give sit Samtykke til, og det er Grunden til, at der er indtraadt et Brud. Det varede nu ikke mange Dage, inden det viste sig, at dette var en Misforstaaelse af Situationen, og der indtraadte da en pludselig Stilhed i Regeringspressen. Men Stilhed i Pressen er altid meget kortvarig, og nu kan man læse, saa meget man vil, at det mest umulige og forkerte, Folketinget kan gøre sig skyldigt i, er at udtale sig bestemt om Brændevinsskatten; det eneste kloge og